

Студијски програм/студијски програми: Интегрисане академске студије медицине

Назив предмета: Дерматовенерологија

Наставник: Зорица Т. Гајинов, Милан Б. Матић, Соња Т. Прћић, Зоран Н. Голушин, Љуба М. Вујановић, Милана Ђ. Ивков-Симић, Бранислава М. Гајић, Татјана Н. Рош

Статус предмета: обавезан

Број ЕСПБ: 4

Услов: Клиничка пропедевтика (за испит); Фармакологија и токсикологија 1 (за испит)

Циљ предмета:

Упознавање кандидата са:

- основном анатомском и хистолошком структуром и физиолошким функцијама коже
- основним патохистолошким обрасцима као супстратима у најчешћим дерматовенеролошким обољењима
- специфичним аспектима дерматовенеролошке анамнезе и прегледа и морфолошким аспектима промена на кожи – ефлоресценцама
- клиничким карактеристикама честих, акутних и ургентних дерматовенеролошких стања и изралина на кожи
- дијагностичким алгоритмима за диференцирање изралина и пигментних лезија на кожи, као и са специфичним дијагностичким процедурама у дерматовенерологији
- специфичном топикалном и системском терапијом у дерматовенерологији

Исход предмета:

Кандидат

- познаје структуру и функције коже различитих пигментних типова, познаје принципе физиолошког зарастања ране
- повезује и употребљава познавање физиолошке структуре и функције коже у контексту разумевања измене функције коже код болести коже и нефизиолошког зарастања рана
- примењује познавање патофизиологије у разматрању диференцијалних дијагноза, дијагностичких процедура и терапије дерматовенеролошких болести
- узима и презентује кохерентну дерматовенеролошку анамнезу од болесника са осипом или лезијом; показује емпатију у интеракцији са оболелим од дерматовенеролошког обољења и укључује оболелог у план лечења
- прегледа кожу, нокте, косу и слузницу систематично, описује и бележи физичке знаке, користи исправну терминологију да опише и класификује изглед кожних промена
- синтетише податке и даје пуну процену проблема и дефинише највероватнију и диференцијалне дијагнозе
- процењује психосоцијални утицај дерматовенеролошког стања и потребу за додатном подршком оболелом
- препознаје и описује изглед честих, акутних и ургентних дерматовенеролошких стања (екзематоидни осипи, псоријаза, акнеиформне ерупције, најчешће бенигне и све „сумњиве“ лезије, инфекције и инфестације коже, акутна уртикарија)
- препознаје и описује кожне манифестације системских обољења – паранеопластична стања, аутоимунa стања (као *vitiligo*, *alopecia areata*), болести везивног ткива (лупус васкулитиси), обољења крвних судова (венски и артеријски улкуси, лимфедем)
- познаје типичне промене на ноктима које се виђају код честих дерматоза и оних повезаних са системским обољењима
- структурише план лечења, оправдава терапијски избор користећи податке засноване на доказима присутне у одговарајућим националним и интернационалним водичима
- познаје и самостално започиње лечење честих дерматовенеролошких обољења, самостално одређује иницијалне дијагностичке процедуре, процењује потребу за наставком специјалистичког дерматовенеролошког лечења и потребу за укључивањем других специјалности
- самостално врши процену пацијента са пруритусом, препознаје потенцијалне системске узроке и тражи одговарајуће лабораторијске друге претраге
- познаје дијагностичке принципе и протоколе лечења оболелих од следећих акутних и ургентних стања, укључујући препознавање потребе за упућивањем одговарајућој специјалистичкој служби: акутна (и хронична) уртикарија, реакције на лек (укључујући и синдром *Stevens-Johnson*, токсична епидермална некролиза), екстензивне булозне ерупције, вирусни егзантеми, еритродермија, некротизирајући фасцитис, генерализована пустуларна псоријаза, екцем са секундарном инфекцијом, стафилококни синдром опрљене коже
- самостално прописује топикалну терапију узимајући у обзир формулацију препарата, место наношења и потенцију лека, нежељене ефекте, интеракције и контраиндикације за емолијенсе, замену за сапун, кортикостероиде, антибиотике,

антифунгалне лекове, ретиноиде, терапију празита, терапију актиничних кератоза, суперфицијалних базоцелуларних карцинома и Бовенове болести

- самостално и сигурно прописује системску терапију антибиотцима, антифунгалним лековима, кортикостероидима, познаје индикације, контраиндикације, интеракције и нежељена дејства.
- познаје индикације и могућа нежељена дејства других ситемских терапија које се користе у дерматологији (као ретиноиди, имуносупресиви и биолошка терапија)

Садржај предмета

Теоријска настава

1. Основе претклиничких наука у дерматовенерологији
2. Акутна и ургентна стања у дерматовенерологији
3. Инфекције и инфестације коже
4. Атопијски дерматитис и друга екзематоидна стања
5. Контактни дерматитис и алергодерматозе.
6. Еритемосквамозне дерматозе – псоријаза, себороични дерматитис
7. Акне и акнеиформне ерупције
8. Булозне дерматозе
9. Доброћудни тумори коже и преканцерозе
10. Карциноми коже и меланом
11. Пруритус као знак системског обољења и пруритинозне дерматозе
12. Промене на кожи код системских аутоимуних обољења
13. Промене на кожи и аднексима код неаутоимуних системских обољења
14. Стања на кожи код малигних болести - паранеопластични знаци
15. Сексуално преносиве болести

Практична настава

1. Анатомија, хистологија и функција коже и аднекса коже и физиологија зарастања рана
2. Анамнеза и објективни преглед
3. Ефлоресценције
4. Патохистолошке промене у кожи
5. Помоћне дијагностичке методе специфичне за дерматовенерологију (лабораторијска дијагностика сифилиса и осталих полно преносивих болести, узимање узорка за миколошку обраду, узимање биопсије коже...)
6. Приступ оболелом са променама на кожи које су знак системског обољења
7. Дерматовенеролошка терапија – топикална и системска
8. Структурирање плана лечења оболелих од акутних и ургентних стања у дерматовенерологији
9. Структурирање плана лечења оболелих од псоријазае и атопијског дерматитиса
10. Структурирање плана лечења оболелих од вирусних, бактеријских и гљивичних инфекција и инфестација
11. Структурирање плана лечења израслина на кожи и меланоцитиних лезија
12. Структурирање плана лечења оболелих од акни и акнеиформних обољења

Литература *Обавезна:*

1. Лалевић-Васић Б. и сар. Дерматовенерологија са пропедевтиком, уџбеник за студенте медицине, IX измењено и допуњено издање. Медицински факултет Београд, 2019.
2. Матић Б. Дерматовенеролошка пропедевтика, III прештампано издање. Медицински факултет Нови Сад, 1992.
3. Голушин З. Венерологија, II измењено и допуњено издање. Медицински факултет Нови Сад, 2018.

Број часова активне наставе

Теоријска настава: 30

Практична настава: 30

Остали часови: 15

Методe извођења наставе: Теоретска и практична настава

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	20
практична настава	10	усмени испит	40
колоквијум-и	20		

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ НОВИ САД

семинар-и			
-----------	--	--	--